

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

* * *

тільки так
шлях додому
до метра знайомий
і
вітер
немовби
пришвидшує час

зелені поля
із лиманів п'ють воду
і з неба в лимани
лягає вода

тільки так
шлях додому
крізь втрати та втому
і
вітер немовби
пришвидшує
нас

важливі слова
безперечно вагомі
шукають звучання
майбутнім
словам

2021

* * *

щоразу сюди повертатись
щоб бачити небо
щоб бачити небо
ковтати його чистоту

щоразу сюди прилітати
як вірний лелека
як вірний лелека
що знає свою висоту

щоразу шукати причини
і дихати глибше
і дихати глибше
вдихати осінню імлу

щоразу втрачати хвилини
ковтаючи тишу
ковтаючи тишу
а з нею й свою самоту

08.12.2017

* * *

говорити про все з чим я виріс
мінорні пісні
на затертих касетах слова з-під моєї руки
ці я слухав коли
відчував як росте самота
ці були коли снігом вкривалась
морозна зима

говорити про всіх з ким я виріс
жовтавий альбом
фотографії мого дитинства
замерзлий ставок
там гуляв коли думав
яким врешті-решт я зросту
а на цій зафіксовано кращу у школі
весну

говорити під звуки вечірніх
тривожних сирен
про абсурдність думок у часи
підліткових проблем

говорити б тобі
проживати новий етап
але знову мінор виокремлюється
у піснях

2022

* * *

Пам'ятаєш, як пахли
яблука
у наших маленьких руках?
Пам'ятаєш,
як
пахли
яблука?..
А надвечір спускались
дими до землі —
то горіло
опале листя.
І на вулиці тиша
чекала зими.
І чекала її
ненавмисно.
Пам'ятаєш, як пахли нам
перші сніги?
Як скрипіли
новенькі підшви?
І у школі на кахлях
калюжі брудні
простягались
від входу до дошки.

Ми приносили в школу
анкети й вірші,
недозрілі, як зірвані айви,
що лежали від жовтня
на теплій печі
та до грудня
на ній і
згнивали.
Ми проносили через ті зими
себе
в рюкзаках поміж книг і кросівок.
Запах яблук зникав десь у січні,
але
повертався під шепіт осінній.
З року в рік. Пам'ятаєш?
Маленькі тіла,
недозрілі, як зірвані айви,
виростали у тих,
хто знаходить слова
і втрачає надмірне
та зайве.

24.07.2019

* * *

дім
споглядає на стишене море
якби йому неба і крил
дивився б згори
як жовтіють софори
навколо зруйнованих стін

якби йому форму
таку як у сонця
котився би за горизонт
і знову і знову здавався би
домом
співав би птахам в унісон

не було б забутих
не було б невірних
не було б зруйнованих стін
і часу отрута
утратила б силу
і час би не втратив свій
плин

2020